

AUGLÝSING

**um fullgidingu Norðurlandasamnings um skrifstofur Ráðherranefndar
og réttarstöðu þeirra, ásamt viðbótarbókun um skrifstofu stjórnar-
nefndar Norðurlandaráðs og réttarstöðu hennar.**

Samkvæmt heimild í lögum nr. 92 10. desember 1973 var fullgildingarskjal Íslands að samningi milli Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar um skrifstofur Ráðherranefndar Norðurlanda og réttarstöðu þeirra, sem undirritaður var í Osló hinn 12. apríl 1973, ásamt viðbótarbókun um skrifstofu stjórnarnefndar Norðurlandaráðs og réttarstöðu hennar, sem undirrituð var í Osló hinn 15. maí 1973, afhent utanríkisráðuneytinu í Osló hinn 20. desember 1973.

Samningurinn og viðbótarbókunin eru birt sem fylgiskjal með auglýsingu þessari.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytið, Reykjavík, 28. desember 1973.

Einar Ágústsson.

Pétur Thorsteinsson.

28. desember 1973.

Nr. 26.

AUGLÝSING

**um fullgildingu samkomulags um breytingu á Norðurlandasamningnum
frá 6. febrúar 1931 um alþjóðleg einkamálaréttarákvæði
um hjúskap, ættleiðingu og lögráð.**

Samkvæmt heimild í lögum nr. 95 frá 20. desember 1973 var fullgildingarskjal Íslands að samkomulagi, sem undirritað var í Stokkhólmi hinn 20. nóvember 1973, milli Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar um breytingu á Norðurlandasamningnum frá 6. febrúar 1931 um alþjóðleg einkamálaréttarákvæði um hjúskap, ættleiðingu og lögráð, sbr. lög nr. 29 8. september 1931, afhent utanríkisráðuneytinu í Stokkhólmi hinn 28. desember 1973.

Samkomulagið er birt sem fylgiskjal með auglýsingu þessari.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytið, Reykjavík, 28. desember 1973.

Einar Ágústsson.

Pétur Thorsteinsson.

Fylgiskjal.

**Samkomulag milli Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar um
breytingu á Norðurlandasamningnum frá 6. febrúar 1931 um alþjóðleg
einkamálaréttarákvæði um hjúskap, ættleiðingu og lögráð.**

Ríkisstjórnir Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar hafa orðið ásáttar um, að 1., 9., 10. og 22. gr. í Norðurlandasamningnum frá 6. febrúar 1931,

um alþjóðleg einkamálaréttarákvæði, um hjúskap, ættleiðingu og lögráð skuli hljóða þannig:

1. gr.

Nú óskar ríkisborgari einhvers samningsríkjanna könnunar á hjónavígsluskilyrðum eða lýsingar hjá stjórnvaldi einhvers hinna ríkjanna, og skal þá kanna rétt hans til að ganga í hjúskap eftir lögum þess ríkis, enda eigi annað hjónaefna þar heimili, en ella eftir lögum þess ríkis, þar sem hann á ríkisfang. Ætíð skal þó heita lögum þess ríkis, sem hjónaefnið á ríkisfang í, ef það óskar þess. Nú skal kanna rétt til að ganga í hjúskap eftir lögum þess ríkis, þar sem hjónaefni á ríkisfang, og getur hlutaðeigandi stjórnvald þá krafist þess, að rétturinn sé sannaður með vottorði, sem gefið var út af stjórnvöldum þess ríkis, sem það á ríkisfang í.

Nú er svo fyrir mælt í lögum samningsríkis, sem hjónaefni á heimilisfesti í, að foreldrar þess eða lögráðamaður samþykki ráðahaginn, og skal þá eftir því farið, þótt slíks samþykkis sé ekki krafist í lögum þess ríkis, þar sem könnun hjónavígsluskilyrða fer fram.

Um könnunina og lýsinguna gilda að öðru leyti lög þess ríkis, sem hlutaðeigandi stjórnvald heyrir til.

9. gr.

Í sérhverju ríkinu ber að fara eftir þar gildandi lögum um ákvarðanir þær, sem nefndar eru í 7. og 8. gr. Eignaskipti og skaðabætur ákvarðast þó ávallt eftir þeim lögum, sem samkvæmt 3. gr. gilda um fjármál hjónanna.

Skilnaður að borði og sæng, sem fengist hefur í einu ríkjanna, veitir í hinum ríkjunum sama rétt til lögskilnaðar sem skilnaður að borði og sæng, er þar hefur fengist.

Nú er ekki til að dreifa reglum um skilnað að borði og sæng í lögum samningsríkis, en í vissum tilvikum byggt á, að umhugsunarfrestur sé undanfari lögskilnaðar, og geta þá hjón, sem veittur hefur verið skilnaður að borði og sæng í einhverju hinna samningsríkjanna, fengið lögskilnað í þessu ríki án slíks undanfarandi umhugsunarfrests, enda hafi þau, frá því að skilnaður að borði og sæng var veittur, lifað aðskilin svo lengi, að svarar til slíks umhugsunarfrests, og hafi ekki tekið upp sambúð að nýju.

10. gr.

Þegar fjármál hjóna, sem fengið hafa skilnað að borði og sæng, ákvarðast eftir lögum samningsríkis, sem ekki byggir á reglum um skilnað að borði og sæng, skulu fjárverðmæti, sem öðru áskotnast eftir skilnaðinn, verða séreign þess, en ábyrgð á skuldum miðast við aðstæður eins og þær voru við skilnað að borði og sæng. Að öðru leyti skal farið að lögum þessa ríkis, að því er til búskipta tekur við lögskilnað.

Andist annað hjóna, eftir að skilnaður að borði og sæng er veittur, og spurning vaknar um rétt hins eftirlifandi til arfs eftir hið látna samkvæmt reglum um lög-erfðir eða samkvæmt erfðaskrá, og heita skal lögum samningsríkis, sem ekki byggir á reglum um skilnað að borði og sæng, skal skilnaður að borði og sæng lagður að jöfnu við lögskilnað, ef hinn fyrrnefndi varir enn.

22. gr.

Úrskurður umboðsstjórnar og aðfararhæfir dómsúrskurðir, er gengið hafa í einhverju ríkjanna samkvæmt 5., 7., 8., 11., 13., 14., 15., 19. og 21. gr., skulu gilda í hinum ríkjunum án sérstakrar staðfestingar og án rannsóknar á því, hvort úrskurðurinn sé réttur eða forsendur hans, þar er taka til heimilisfesti eða ríkisfesti í einhverju samningsríkjanna. Þetta á einnig við um aðfararhæfa dómsúrskurði, sem gengið hafa í einhverju ríkjanna og kveða á um ógildi eða ógildingu hjúskapar milli ríkisborgara í samningsríki.

Samningsríkin geta gengið að þessu samkomulagi með því:

- a) að undirrita það án fyrirvara um fullgildingu, eða
- b) að undirrita það með fyrirvara um fullgildingu ásamt eftirfarandi fullgildingu.

Fullgildingarskjölin skulu sett til vörslu í sænska utanríkisráðuneytinu.

Samkomulagið gengur í gildi 1. janúar eða 1. júlí næstan eftir að samningsríkin hafa öll gengið að samkomulaginu.

Til þess að samningnum verði beitt um Færeyjar og Grænland, getur danska dómsmálaráðuneytið, að höfðu samráði við dómsmálaráðuneyti hinna samningsríkjanna, ákveðið þau frávik, sem sérstakar færeyskar eða grænlenkar aðstæður kunna að krefjast.

Til staðfestingar þessu hafa undirritaðir, sem hafa fullgilt umboð, undirritað samning þennan.

Gert í Stokkhólmi hinn 20. nóvember 1973 í einu eintaki á íslensku, dönsku, finnsku, norsku og sænsku, og að því er sænskuna varðar í tveimur textum, öðrum fyrir Finnland og hinum fyrir Svíþjóð.

28. desember 1973.

Nr. 27.

AUGLÝSING

um afnám vegabréfsáritana milli Íslands og Nýja-Sjálands.

Með erindaskiptum í London hinn 12. desember 1973 var gengið frá gagnkvæmu samkomulagi milli Íslands og Nýja-Sjálands um afnám vegabréfsáritana fyrir ferðamenn miðað við allt að þriggja mánaða dvöl.

Samkomulagið gengur í gildi hinn 1. febrúar 1974.

Erindaskiptin eru birt sem fylgiskjal með auglýsingu þessari.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytið, Reykjavík, 28. desember 1973.

Einar Ágústsson.

Pétur Thorsteinsson.

Fylgiskjal.

December 12th, 1973.

Excellency,

I have the honour to refer to recent discussions between representatives of our two Governments concerning arrangements to facilitate travel between our two countries and to suggest that a visa agreement in the following terms be concluded between the Government of New Zealand and the Government of Iceland.

1. Icelandic nationals holding valid Icelandic passports who wish to visit New Zealand as temporary visitors for not more than three months shall not be required to obtain visas.
2. Icelandic nationals who wish to enter New Zealand, and who are not entitled to exemption in terms of the foregoing paragraph, shall be subject to the requirements of New Zealand concerning visas.
3. (a) Subject to the provisions of this paragraph, the Icelandic Government will waive visa requirements for New Zealand citizens holding valid New Zealand passports who wish to enter Iceland as bona fide non-immigrants.